مدارس غیرانتفاعی، ارتقاء سطح آموزش یا تجاری سازی آموزش؟

اصل ۳۰ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران دولت را موظف کرده است آموزش و پرورش رایگان را تا پایان دوره متوسطه برای همه فراهم کند. مدارس غیردولتی با نام «غیرانتفاعی» در اواخر دهه ۱۳۶۰ با این استدلال شکل گرفتند که مشارکت مردم بار دولت را سبک می‌کند و تنوع آموزشی ایجاد می‌شود. امروز منتقدان می‌گویند این مدل از هدف اولیه خود فاصله گرفته است. به باور آنان، این مدارس نه‌تنها بار مالی دولت را کم نکرده‌اند، بلکه به یکی از عوامل اصلی بازتولید نابرابری طبقاتی در آموزش تبدیل شده‌اند.

مدارس غیردولتی قرار بود انتخاب بیشتری پیش روی خانواده‌ها بگذارند، اما وقتی هزینه تحصیل به صدها میلیون تومان می‌رسد، این پرسش جدی‌تر می‌شود که آیا همه کودکان فرصت برابر برای یادگیری دارند؟

پدر کارمند است، مادر هر ماه دخل‌وخرج خانه را با نگرانی حساب می‌کند و حالا باید درباره یکی از مهم‌ترین تصمیم‌های زندگی فرزندشان به نتیجه برسند، او را به کدام مدرسه بفرستند؟ برای این خانواده، مدرسه فقط جایی برای درس خواندن نیست، پای آینده فرزندشان در میان است. آنها می‌خواهند فرزندشان معلم خوبی داشته باشد، بهتر یاد بگیرد و از هم‌سن‌وسال‌هایش عقب نماند. اما وقتی شهریه مدرسه و هزینه‌های جانبی از توان مالی خانواده فراتر می‌رود، انتخاب دیگر به همین سادگی نیست.

در سوی دیگر، خانواده‌هایی هستند که می‌توانند برای آموزش زبان، کلاس‌های تقویتی، فعالیت‌های علمی و امکانات بیشتر هزینه کنند. هر دو گروه آینده بهتری برای فرزندانشان می‌خواهند، اما امکانات یکسانی در اختیار ندارند. همین تفاوت، این پرسش مهم را پیش روی نظام آموزشی می‌گذاردکه آیا فرصت یادگیری بهتر باید به توان مالی خانواده وابسته باشد؟

بحث مدارس غیردولتی از همین‌جا آغاز می‌شود، از مرز باریک میان فراهم کردن فرصت‌های بیشتر برای آموزش و تبدیل شدن هزینه تحصیل به عاملی برای فاصله گرفتن دانش‌آموزان از یکدیگر.

از مشارکت مردم تا نگرانی خانواده‌ها

مدارس غیردولتی با این هدف شکل گرفتند که مردم نیز در آموزش‌وپرورش مشارکت داشته باشند، امکان انتخاب مدرسه بیشتر شود و بخشی از بار اداره مدارس از دوش دولت برداشته شود. اصل وجود این مدارس به‌خودی‌خود مسئله نیست. بعضی از آنها در آموزش، پرورش استعدادها، استفاده از روش‌های تازه و توجه به نیازهای دانش‌آموزان عملکرد خوبی دارند و خانواده‌ها نیز با آگاهی از شرایط و هزینه‌ها، آنها را انتخاب می‌کنند.

مسئله زمانی جدی می‌شود که هزینه تحصیل در چنین مدارسی از توان بخش بزرگی از خانواده‌ها خارج شود یا این تصور به وجود بیاید که برای برخورداری از آموزش باکیفیت، چاره‌ای جز پرداخت شهریه‌های سنگین وجود ندارد.

در این شرایط، خانواده‌ها تنها میان دو مدرسه انتخاب نمی‌کنند، آنها گاهی میان هزینه‌های ضروری زندگی و نگرانی درباره آینده فرزندشان گرفتار می‌شوند. ممکن است پدر و مادری برای ثبت‌نام فرزندشان در مدرسه‌ای با امکانات بیشتر، از هزینه‌های دیگری بزنند، پس‌اندازشان را خرج کنند یا حتی زیر بار بدهی بروند. در مقابل، خانواده‌ای که چنین توانی ندارد، ممکن است با وجود استعداد و انگیزه فرزندش، احساس کند امکان کمتری برای پیشرفت او فراهم است.

این احساس، حتی اگر همیشه با واقعیت آموزشی مدرسه‌ها منطبق نباشد، برای خانواده‌ها واقعی و نگران‌کننده است. آنها نمی‌خواهند فرزندشان فقط به دلیل شرایط مالی از فرصت‌های بهتر محروم بماند.

شهریه‌ای که به هزینه‌های جانبی ختم می‌شود

یکی از مهم‌ترین نگرانی‌های خانواده‌ها، تفاوت میان شهریه اعلام‌شده و هزینه‌ای است که تا پایان سال تحصیلی پرداخت می‌کنند. گاهی رقم اولیه ثبت‌نام، همه مخارج را نشان نمی‌دهد و خانواده پس از ورود به مدرسه با هزینه‌هایی مانند سرویس رفت‌وآمد، لباس فرم، تغذیه، کلاس‌های فوق‌برنامه و برنامه‌های آموزشی مختلف روبه‌رو می‌شود.

آقای احمدپور ۳۸ ساله یکی از والدینی که فرزندش را در مدرسه غیردولتی ثبت‌نام کرده، درباره تجربه خود به خبرنگار ما می‌گوید: «وقتی برای ثبت‌نام رفتیم، یک رقم مشخص گفتند. بعد درباره سرویس و کلاس زبان و چند برنامه دیگر صحبت شد. آخرش فهمیدیم هزینه واقعی خیلی بیشتر از چیزی است که اول تصور کرده بودیم.»

این تجربه نشان می‌دهد که خانواده برای تصمیم‌گیری درست، به چیزهائی بیش از دانستن رقم شهریه نیاز دارد، او باید از ابتدا بداند در طول سال چه هزینه‌هایی در انتظارش است، کدام خدمات اختیاری هستند و بابت چه مواردی باید پول پرداخت کند؟

برای سال تحصیلی ۱۴۰۵–۱۴۰۶ سقف شهریه مدارس غیردولتی تهران را با احتساب کلاس‌های فوق‌برنامه برای دوره ابتدایی ۱۷۲ میلیون تومان، متوسطه اول ۲۰۰ میلیون تومان و متوسطه دوم ۲۲۰ میلیون تومان تعیین شده است. همچنین لازم است روشن شود که کدام هزینه‌ها در این مبالغ محاسبه شده‌اند و چه خدماتی ممکن است جداگانه هزینه داشته باشند؟حتی اگر شهریه یک مدرسه در محدوده مجاز باشد، این موضوع به‌تنهایی به معنای توانایی همه خانواده‌ها برای پرداخت آن نیست. مبلغی که برای یک خانواده قابل مدیریت است، ممکن است برای خانواده‌ای دیگر به معنای کنار گذاشتن بخشی از نیازهای ضروری زندگی باشد.

آقای رستمی۴۰ساله یکی از والدین شاغل که فرزندش در دوره ابتدایی تحصیل می‌کند، به خبرنگارما می‌گوید: «اگر توان مالی داشتم، شاید اصلا این‌همه فکر نمی‌کردم. بچه‌ام را می‌فرستادم مدرسه‌ای که امکانات بیشتری داشته باشد. وقتی می‌بینم بعضی بچه‌ها کلاس زبان، رباتیک، مشاور و کلاس تقویتی دارند، نگران می‌شوم که بچه من عقب بماند. اما واقعاً نمی‌توانم هر سال این هزینه‌ها را پرداخت کنم.»

***اصل ۳۰ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران دولت را موظف کرده است آموزش و پرورش رایگان را تا پایان دوره متوسطه برای همه فراهم کند. مدارس غیردولتی با نام «غیرانتفاعی» در اواخر دهه ۱۳۶۰ با این استدلال شکل گرفتند که مشارکت مردم بار دولت را سبک می‌کند و تنوع آموزشی ایجاد می‌شود. امروز منتقدان می‌گویند این مدل از هدف اولیه خود فاصله گرفته است**

این نگرانی را نمی‌توان صرفاً به چشم رقابت میان خانواده‌ها دید. بسیاری از والدین حاضرند برای فرزندشان هزینه کنند، اما نمی‌دانند کدام هزینه واقعاً به یادگیری بهتر کمک می‌کند و کدام‌یک بیشتر جنبه تبلیغاتی دارد؟ خانواده‌ها به اطلاعات روشن، مقایسه‌پذیر و قابل اعتماد نیاز دارند تا تصمیمشان را نه از روی ترس، بلکه با شناخت بگیرند.

مدرسه خوب را با چه چیزی می‌سنجیم؟

ساختمان مرتب، کلاس‌های مجهز، آزمایشگاه، امکانات ورزشی و برنامه‌های متنوع می‌توانند به آموزش کمک کنند، اما هیچ‌کدام به‌تنهایی تضمین نمی‌کنند که دانش‌آموز بهتر یاد بگیرد. مهم‌تر از ظاهر مدرسه، کیفیت تدریس، توانایی معلم، شیوه برخورد با دانش‌آموز، توجه به تفاوت‌های فردی و فضایی است که در آن کودک بتواند سؤال بپرسد، اشتباه کند و از اشتباه خود یاد بگیرد.

آقای صمدی پور یکی از والدین در این‌باره به خبرنگار ما می‌گوید: «اگر بخواهم بین مدرسه‌ای با ساختمان خیلی شیک و مدرسه‌ای با معلم‌های خیلی خوب انتخاب کنم، ترجیح می‌دهم پولم برای معلم خوب خرج شود. بچه من قرار نیست ساختمان را یاد بگیرد، قرار است آموزش ببیند.»

این نگاه باید در ارزیابی مدارس جدی گرفته شود. گاهی مدرسه‌ای با تبلیغات گسترده و امکانات ظاهری فراوان، بیشتر از آنکه بر کیفیت تدریس تمرکز کند، بر معرفی خدمات خود تکیه دارد. در مقابل، ممکن است مدرسه‌ای با امکانات محدودتر، به دلیل حضور معلمان باتجربه و ارتباط بهتر با دانش‌آموزان، نتیجه آموزشی مناسب‌تری به دست بیاورد.

بنابراین، رتبه دانش‌آموزان در آزمون‌ها یا تعداد قبولی‌ها به‌تنهایی معیار کافی برای سنجش کیفیت مدرسه نیست. باید بررسی شود که دانش‌آموز در طول سال چقدر پیشرفت کرده، مدرسه با دانش‌آموزان ضعیف‌تر چگونه برخورد می‌کند، آیا به رشد فکری و اجتماعی آنها توجه دارد و تا چه اندازه محیطی امن و سالم برای یادگیری فراهم می‌کند؟

رقابت میان مدارس زمانی ارزشمند است که مدیران را به سمت آموزش بهتر، معلمان توانمندتر و توجه بیشتر به دانش‌آموز سوق دهد، نه اینکه رقابت اصلی به تبلیغات، ساختمان‌های پرهزینه و جذب خانواده‌هایی محدود شود که قدرت پرداخت بیشتری دارند.

مدارس دولتی، نقطه امیدی که نباید فراموش شود

در بحث مدارس غیردولتی، گاهی این تصور شکل می‌گیرد که راه رسیدن به آموزش بهتر، پرداخت شهریه بیشتر است. اما چنین برداشتی می‌تواند به تضعیف اعتماد خانواده‌ها به مدارس دولتی منجر شود، مدارسی که بخش بزرگی از دانش‌آموزان کشور در آنها تحصیل می‌کنند و کیفیت کارشان مستقیماً بر آینده جامعه اثر می‌گذارد.

خانم محمدی یک معلم مدرسه دولتی درباره شرایط کلاس‌های درس به خبرنگار ما می‌گوید: «بچه‌های ما استعداد کم ندارند. خیلی وقت‌ها دانش‌آموزانی داریم که از نظر درسی فوق‌العاده‌اند. اما امکاناتی که در اختیارشان هست با بعضی مدارس دیگر قابل مقایسه نیست. ما معلم‌ها هم تمام تلاشمان را می‌کنیم، ولی وقتی کلاس شلوغ است و امکانات محدود است، دست معلم بسته‌تر می‌شود.»

این نکته مهمی است. اگر خانواده‌ای به دلیل نگرانی از کیفیت آموزش به دنبال مدرسه غیردولتی می‌رود، نباید پاسخ نظام آموزشی فقط این باشد که مدرسه دیگری را انتخاب کند. باید پرسید چه چیزی باعث شده است خانواده به کیفیت مدرسه دولتی محل زندگی خود اطمینان کافی نداشته باشد و برای رفع این نگرانی چه اقداماتی انجام شده است؟

بهبود مدرسه دولتی به معنای مخالفت با مدارس غیردولتی نیست. برعکس، هرچه کیفیت آموزش عمومی بالاتر برود، خانواده‌ها با آرامش و اختیار بیشتری تصمیم می‌گیرند. در آن صورت، انتخاب مدرسه غیردولتی می‌تواند بیشتر بر پایه نیازها و ترجیحات آموزشی باشد، نه از سر نگرانی از عقب ماندن فرزند.

*** برای سال تحصیلی ۱۴۰۵–۱۴۰۶ سقف شهریه مدارس غیردولتی تهران با احتساب کلاس‌های فوق‌برنامه برای دوره ابتدایی ۱۷۲ میلیون تومان، متوسطه اول ۲۰۰ میلیون تومان و متوسطه دوم ۲۲۰ میلیون تومان تعیین شده است**

برای رسیدن به این هدف، باید به وضعیت ساختمان‌ها، تراکم کلاس‌ها، امکانات آموزشی، دسترسی به مشاور و تجهیزات مورد نیاز توجه شود. در کنار این موارد، معلم باید فرصت کافی برای آموزش داشته باشد و از نظر حقوق، امنیت شغلی و امکانات کاری در شرایطی قرار بگیرد که بتواند با انگیزه و آرامش بیشتری کار کند.

نگاه منصفانه به مدارس غیردولتی

البته همه مشکلات را نمی‌توان به شهریه‌های بالا یا عملکرد مدارس غیردولتی نسبت داد. اداره مدرسه هزینه دارد. حقوق معلمان و کارکنان، اجاره یا نگهداری ساختمان، تجهیزات، بیمه، خدمات آموزشی و هزینه‌های جاری، بخشی از مخارجی است که مدیران باید تأمین کنند.

*** مدارس غیردولتی با این هدف شکل گرفتند که مردم نیز در آموزش‌وپرورش مشارکت داشته باشند، امکان انتخاب مدرسه بیشتر شود و بخشی از بار اداره مدارس از دوش دولت برداشته شود. اصل وجود این مدارس به‌خودی‌خود مسئله نیست**

آقای جمشیدی مدیر یکی از مدارس غیردولتی درباره این موضوع به خبرنگار ما می‌گوید: «این تصور که هرچه شهریه بالاتر باشد، یعنی مدرسه پول بیشتری برای خودش برمی‌دارد، درست نیست. ما هزینه ساختمان، حقوق معلم، تجهیزات، بیمه، نگهداری و برنامه‌های آموزشی داریم. اگر بخواهیم کیفیت را بالا ببریم، هزینه هم بالا می‌رود.»

این توضیح نشان می‌دهد که قضاوت درباره شهریه باید با در نظر گرفتن هزینه‌های واقعی و خدمات ارائه‌شده انجام شود. با این حال، هزینه‌های مدرسه نمی‌تواند دلیلی برای نبود شفافیت باشد. خانواده حق دارد بداند پولی که پرداخت می‌کند صرف چه مواردی می‌شود و آیا هزینه‌ای که از او دریافت می‌شود با خدمات واقعی مدرسه تناسب دارد یا نه؟

ازسوی دیگر، نباید کیفیت آموزش را فقط با میزان سرمایه‌گذاری مالی سنجید. هزینه بیشتر زمانی توجیه دارد که به بهبود واقعی تدریس، افزایش فرصت یادگیری و رشد دانش‌آموز منجر شود. اگر بخش زیادی از هزینه‌ها صرف ظاهر مدرسه، تبلیغات یا برنامه‌هایی شود که ضرورت آموزشی روشنی ندارند، خانواده حق دارد درباره ارزش واقعی آنها سؤال کند.

آقای شاهچراغی یک کارشناس آموزش نیز در این‌باره به خبرنگارما می‌گوید: «نباید تصور کنیم هر مدرسه غیردولتی الزاماً بد است. بعضی از این مدارس واقعاً کیفیت آموزشی خوبی دارند و حتی می‌توانند الگوی مناسبی برای نوآوری آموزشی باشند. مسئله زمانی ایجاد می‌شود که کیفیت آموزش با قدرت خرید خانواده پیوند بخورد. در آن شرایط، نابرابری اقتصادی وارد مدرسه می‌شود و خودش را به شکل نابرابری آموزشی نشان می‌دهد.»

این همان نقطه‌ای است که سیاست‌گذاری آموزشی باید بر آن تمرکز کند، چگونه می‌توان از تجربه‌های موفق مدارس غیردولتی استفاده کرد، بدون آنکه کیفیت آموزش برای خانواده‌های کم‌درآمد به امتیازی دور از دسترس تبدیل شود؟

آموزش رایگان، مسئولیتی که نباید کمرنگ شود

اصل ۳۰ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران دولت را موظف می‌کند وسایل آموزش‌وپرورش رایگان را برای همه ملت تا پایان دوره متوسطه فراهم کند و امکانات تحصیلات عالی رایگان را تا حد خودکفایی کشور گسترش دهد.

این اصل یادآوری می‌کند که آموزش عمومی فقط یک خدمت قابل خریدوفروش نیست، مسئولیتی عمومی و از پایه‌های رشد جامعه است. وجود مدارس غیردولتی نباید موجب شود مسئولیت دولت در فراهم کردن آموزش باکیفیت برای همه دانش‌آموزان کمرنگ شود.

البته رایگان بودن آموزش به‌تنهایی کافی نیست. خانواده‌ها به مدرسه‌ای نیاز دارند که فرزندشان در آن واقعاً یاد بگیرد، احساس امنیت کند و فرصت رشد داشته باشد. اگر کیفیت مدارس دولتی در مناطق مختلف فاصله زیادی داشته باشد، خانواده‌ها حتی در شرایط دشوار اقتصادی نیز ممکن است برای یافتن محیطی بهتر به مدارس غیردولتی روی بیاورند.

به همین دلیل، بحث عدالت آموزشی را نباید فقط به میزان شهریه محدود کرد. عدالت یعنی دانش‌آموزی که در یک محله کم‌برخوردار زندگی می‌کند، صرفاً به دلیل محل زندگی یا درآمد خانواده‌اش از معلم توانمند، فضای مناسب یادگیری و امکانات ضروری محروم نماند.

شش راه برای نزدیک‌تر شدن به عدالت آموزشی

برای کاهش فاصله آموزشی، صرفاً انتقاد از شهریه‌های بالا کافی نیست. مسئله به اقدام‌های مشخص و پیگیری مداوم نیاز دارد.

نخست، تقویت مدارس دولتی باید به یک برنامه عملی تبدیل شود. آموزش‌وپرورش باید مناطقی را که با کمبود امکانات، کلاس‌های شلوغ و دشواری جذب معلم روبه‌رو هستند، شناسایی کند و منابع را براساس نیاز واقعی آنها اختصاص دهد. بازسازی مدارس فرسوده، تأمین تجهیزات ضروری، کاهش تراکم کلاس‌ها و فراهم کردن دسترسی به مشاور و امکانات آموزشی باید در اولویت باشد. همچنین لازم است خانواده‌ها بتوانند نتیجه این هزینه‌کردها را در مدرسه محل زندگی خود ببینند.

دوم، همه هزینه‌های مدارس غیردولتی باید روشن و قابل پیگیری باشد. مدرسه باید هنگام ثبت‌نام، فهرست کامل شهریه و هزینه‌های پیش‌بینی‌شده سال تحصیلی را به خانواده ارائه کند. هزینه خدمات اختیاری باید جدا از شهریه اصلی اعلام شود و خانواده بداند کدام برنامه ضروری است و کدام برنامه را می‌تواند انتخاب نکند. دریافت هزینه‌های اعلام‌نشده یا مبالغی که مبنای قانونی روشنی ندارند، باید به‌سادگی قابل گزارش و رسیدگی باشد.

سوم، نظارت باید از اعلام مقررات فراتر برود. خانواده‌ها باید به یک مسیر روشن و در دسترس برای ثبت شکایت دسترسی داشته باشند و از نتیجه رسیدگی نیز مطلع شوند. بازرسی‌ها نباید فقط به مدارک و پرونده‌های اداری محدود بمانند، بررسی قراردادها، شیوه دریافت هزینه‌ها و تناسب شهریه با خدمات ارائه‌شده نیز اهمیت دارد. گزارش عمومی از تعداد شکایت‌ها، نوع تخلف‌ها و نتیجه رسیدگی‌ها می‌تواند به افزایش اعتماد کمک کند، به شرط آنکه اطلاعات دقیق و قابل اتکا باشد.

چهارم، کیفیت مدرسه باید با معیارهای آموزشی سنجیده شود. به‌جای تکیه صرف بر تبلیغات و رتبه آزمون‌ها، باید به پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان، کیفیت تدریس، توانایی معلمان، فضای روانی مدرسه و میزان توجه به دانش‌آموزان نیازمند حمایت بیشتر توجه کرد. این ارزیابی باید منصفانه باشد و تفاوت امکانات و شرایط اولیه مدارس را نیز در نظر بگیرد.

پنجم، حمایت از دانش‌آموزان مستعد خانواده‌های کم‌درآمد گسترش یابد. در مواردی که تحصیل در یک مدرسه غیردولتی می‌تواند فرصت آموزشی مناسبی برای دانش‌آموز فراهم کند، می‌توان با سازوکارهای شفاف و نظارت‌شده، از بورسیه تحصیلی یا کمک‌هزینه استفاده کرد. این حمایت‌ها باید براساس نیاز مالی و شرایط آموزشی دانش‌آموز تعیین شوند، نه رابطه و آشنایی. البته بورسیه نمی‌تواند جای سرمایه‌گذاری در مدارس دولتی را بگیرد، تنها می‌تواند بخشی از فاصله موجود را کاهش دهد.

ششم، وضعیت معلمان در هر دو بخش جدی گرفته شود. کیفیت آموزش بدون معلم توانمند و باانگیزه به دست نمی‌آید. پرداخت منظم حقوق، قراردادهای روشن، بیمه و امنیت شغلی، آموزش ضمن خدمت و فرصت رشد حرفه‌ای باید بخشی از ارزیابی عملکرد مدارس باشد. نمی‌توان از معلم انتظار آموزش باکیفیت داشت، اما شرایط کاری او را نادیده گرفت.

این راهکارها زمانی نتیجه می‌دهند که مسئولیت اجرای آنها مشخص باشد و عملکرد دستگاه‌های مسئول به‌طور منظم ارزیابی شود. خانواده‌ها نیز باید بتوانند بدانند چه اقدامی انجام شده، چه مشکلی باقی مانده و برای حل آن چه زمانی در نظر گرفته شده است؟

آینده‌ای که نباید به جیب خانواده وابسته باشد

خانواده‌ها حق دارند برای فرزندانشان بهترین‌ها را بخواهند. طبیعی است که پدر و مادری برای یافتن مدرسه‌ای بهتر تحقیق کند، هزینه‌ها را بسنجد و به دنبال محیطی باشد که استعداد فرزندش را شکوفا کند. مشکل از جایی آغاز می‌شود که انتخاب مدرسه به نگرانی دائمی تبدیل شود و خانواده احساس کند اگر توان پرداخت هزینه‌های سنگین را ندارد، فرزندش از آینده‌ای بهتر محروم خواهد شد.

مدارس غیردولتی می‌توانند در کنار نظام آموزش عمومی نقش مؤثری داشته باشند، اما موفقیت آنها نباید به قیمت کم‌رنگ شدن مسئولیت دولت یا افزایش فاصله میان دانش‌آموزان تمام شود. رقابت آموزشی زمانی مفید است که همه مدرسه‌ها را به سمت کیفیت بهتر سوق دهد، نه اینکه امکانات بیشتر فقط در اختیار خانواده‌هایی قرار بگیرد که پول بیشتری دارند.معیار موفقیت نظام آموزشی، تنها تعداد مدارس مجهز، آمار قبولی‌ها یا میزان شهریه‌های دریافت‌شده نیست. مهم این است که چند کودک، فارغ از درآمد پدر و مادرشان، فرصت یادگیری، رشد و کشف استعدادهای خود را پیدا می‌کنند. مدرسه باید جایی باشد که آینده کودک را استعداد، تلاش و فرصت یادگیری او شکل دهد، نه جایی که توان مالی خانواده از همان روز نخست، مسیر پیش روی او را محدود کند.

نقد اصلی این است که آموزش، حق عمومی است و نباید کیفیت آن تابع قدرت خرید باشد. مدارس غیرانتفاعی به باور منتقدان در شکل کنونی خود، با ایجاد مسیرهای آموزشی جدا برای طبقات مختلف، تضعیف مدارس دولتی و تجاری‌سازی آموزش، به نابرابری دامن زده‌اند. راه‌حل پیشنهادی آنان ترکیبی از شفافیت مالی، محدودیت شهریه و گزینش، سهمیه برای دانش‌آموزان کم‌برخوردار، نظارت مستقل و مهم‌تر از همه سرمایه‌گذاری جدی در مدارس دولتی است. در مقابل، مدافعان این مدارس یادآوری می‌کنند که ممنوعیت بدون جایگزین کارآمد خطرناک است و تجربه کشورهای مختلف نشان می‌دهد نتیجه به جزئیات مقررات بستگی دارد. به همین دلیل، تعدادی از کارشناسان مسیر میانه را ترجیح می‌دهند یعنی حفظ بخش غیردولتی، اما با قاعده‌مندی دقیق و با هدف حذف اثر ثروت خانواده بر کیفیت آموزش.با اینحال، نتیجه گیری نهائی را باید به بررسی‌های دقیق و همه جانبه متکی بر تجربه چند دهه گذشته موکول کرد.

***گروه گزارش**

آگهی مناقصه عمومی یک مرحله‌ای تأمین و تحویل اقلام مورد نیاز پروژه هتل مبل و منبت شهرداری – نوبت اول

شهرداری ملایر در نظر دارد به استناد بند ۱ پیوست دو بودجه سال ۱۴۰۵ شهرداری ملایر خرید اقلام مورد نیاز پروژه هتل مبل و منبت را مطابق جزئیات بارگذاری شده در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت از طریق مناقصه عمومی و صرفا از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت با شماره مناقصه ۲۰۰۵۰۵۰۰۲۶۰۰۰۰۳۹ به اشخاص حقیقی یا حقوقی واجد صلاحیت واگذار نماید.

زمان انتشار در سایت : روز چهارشنبه مورخه ۱۴۰۵/۰۸/۶ ساعت ۱۰:۰۰
آخرین مهلت دریافت (دانلود) اسناد مناقصه: ساعت۱۹:۰۰ روز سه شنبه مورخه ۱۴۰۵/۰۸/۱۲
آخرین مهلت ارسال پیشنهاد قیمت: ساعت۱۳:۰۰ روز شنبه مورخه ۱۴۰۵/۰۸/۲۳
زمان بازگشایی پاکت های واصله: روز یکشنبه مورخه ۱۴۰۵/۰۸/۲۴ ساعت ۰۸:۰۰– دفتر کار شهردار

۱ – سپرده شرکت در مناقصه مبلغ ۷,۸۰۴,۲۰۰,۰۰۰ ریال وجه نقد (حساب جاری شماره ۰۱۰۵۵۹۸۶۷۲۰۰۲ نزد بانک ملی شعبه شهداء ملایر به نام شهرداری ملایر) یا اسناد خزانه یا ضمانت نامه بانکی است.
۲ – کلیه هزینه‌های مرتبط با بسته‌بندی، بارگیری، حمل و تخلیه کالا در محل تعیین‌شده به عهده برنده مناقصه است.
۳ – پرداخت مبلغ قرارداد صرفاً بصورت اعتبارات اسنادی مدت دار بانک سپه شعبه صاحب حساب شهرداری ملایر شاخص ۱۲۳۰ میدان آزادگان ملایر میباشد.
۴ – شهرداری در رد یا قبول هریک از پیشنهادات مختار است و برنده مناقصه شخصیتی است که اهلیت سنجی، سوابق و تجربه کاری وی توسط اعضای کمیسیون معاملات مورد تأئید قرار گیرد.
۵ - چنانچه شرکت کنندگان دارای هیات مدیره مشترک باشند پیشنهاد هر دو شرکت ابطال میگردد.
۶ - چنانچه برنده مناقصه از تحویل کالا ظرف مدت ۳۰روز از تاریخ ابلاغ خودداری نماید سپرده وی به نفع شهرداری ضبط و به نفر دوم واگذار می‌شود و به همین ترتیب تا نفر سوم ادامه خواهد داشت.
۷ - مدت اعتبار پیشنهادات ۳ ماه از تاریخ بازگشائی می‌باشد.
۸ - پس از مشخص شدن برنده سپرده نفرات بعدی به آن‌ها مسترد می‌گردد.
۹ - به پیشنهادات مخدوش - مشروط و فاقد سپرده و ضمانت نامه ترتیب اثر داده نخواهد شد.
۱۰ - شرکت کنندگان موظف اند قانون منع مداخله کارکنان دولت را رعایت نمایند.

مجید فرجی – شهردار ملایر

آگهی آراء هیات حل اختلاف موضوع ماده سه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

در اجرای ماده ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی و ماده ۱۳ آیین نامه اجرایی قانون یادشده متقاضیانی که اسناد عادی یارسمی آنها در هیأت مستقر در اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان چرداول مورد رسیدگی و هیأت رای به صحت بیع وتصرفات آنان را صادر نموده جهت اطلاع عموم در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز بشرح ذیل آگهی می گردد.
۱ - آقای روح اله یوسف نژاد فرزند داراب سه دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین زراعی دیم به مساحت ۱۱۷۲۸/۷۶ متر مربع پلاک ۲۱۴۷ از ۲۰۴ اصلی اصلی واقع در شهرستان چرداول . روستا موشکان
۲ - خانم صنم گل یوسف نژاد فرزند داراب سه دانگ مشاع ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی دیم به مساحت ۱۱۷۲۸/۷۶ متر مربع مربع پلاک ۲۱۴۷ از ۲۰۴ اصلی واقع در شهرستان چرداول روستای موشکان
۳ - آقای محمد ملکی فرزند شیری ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی ابی به مساحت ۵۱۴۹ متر مربع پلاک ۴۶۹۵ از ۲۰۴ اصلی واقع در شهرستان چرداول روستای چقا بلگ
۴ - آقای اکبر عزیزیان فرزند عباس ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی دیم به مساحت۹۹۵/۷۲ مربع پلاک ۱۲۳۵۲ از ۲۰۴ اصلی واقع در شهرستان چرداول روستای کلنگ بر
۵ - آقای اکبر عزیزیان عباس ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی دیم به مساحت۱۲۵۱۰/۹۱ متر مربع پلاک ۱۲۳۵۳ از ۲۰۴ اصلی واقع در شهرستان چرداول روستای کلنگ بر
۶ - آقای احمد رضایی فرزند عبدالحسین مقدار سه دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی دیم به مساحت ۴۰۰۰ متر مربع پلاک ۳۶۹ از ۲۰۵ اصلی واقع در شهرستان چرداول روستای زنجیره علیا
۷ -آقای عبد ولی فرجی فرزند شرفعلی ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی دیم به مساحت ۱۹۱۰۰ متر مربع پلاک ۱۹۱۲ از ۲۰۵ اصلی واقع در شهرستان چرداول شهر سرابله
۸ - آقای سعید کریم نژاد فرزند مجید مقدار ۸۸۹۸/۹۰ سهم مشاع از ۲۷۰۶۸۱/۶۷ از ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی دیم به مساحت ۳۷۰۶۸ متر مربع پلاک ۸۱۹ از ۱۹۸ اصلی واقع در شهرستان چرداول – آسمان آباد – روستای کل کل
۹ -آقای فرشاد حاتم نیا فرزند شاوردی مقدار ۶۰۰۰ سهم از ۲۵۰۰۰ سهم ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی دیم به مساحت ۲۵۰۰۰ متر مربع پلاک ۸۳۴ از ۱۹۸ اصلی واقع در شهرستان چرداول آسمان آباد روستای کل کل
۱۰ – آقای عبداله خرم پور فرزند صید حسن ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی دیم به مساحت۳۰۶۸/۰۱ متر مربع پلاک ۷۴۶۴ از ۱۹۸ صلی واقع در شهرستان چرداول آسمان آبا محله محمد قلی
۱۱ – آقای محسن شریفی فرزند رضا حسین ششدانگ یک باب ساختمان مسکونی به مساحت۳۵۰/۴۰ مربع پلاک ۷۴۹۸ از ۱۹۸ اصلی واقع در شهرستان چرداول آسمان آباد – روستای جان جان
۱۲ – آقای تیمور ربیعی فرزند علی بگ ششدانگ یکباب ساختمان مسکونی به مساحت۲۳۳/۰۱ متر مربع پلاک ۷۴۸۵ از ۱۹۸ واقع در شهرستان چرداول محله محمد قلی آسمان آباد
۱۳ -آقای سید جلال عزیزی فرزند سید حشمت ششدانگ یک قطعه زمین زراعی دیم به مساحت ۱۳۸۲۹/۲۰ مترمربع پلاک ۵۸۵ از ۱۶۶ اصلی واقع در شهرستان چرداول اراضی پچی کبود هلیلان
۱۴ – آقای حسین جلیلیان فرزند کهزاد ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی دیم به مساحت۸۰۲۳/۲۱ متر مربع پلاک ۵۸ از ۱۳۴ اصلی واقع در شهرستان چرداول روستای گراب هلیلان
۱۵ – آقای سید جلال عزیزی فرزند سید حشمت اله ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی دیم به مساحت ۱۳۷۰/۵۵ متر مربع پلاک ۴ ۵۸ از ۱۶۶ اصلی واقع در شهرستان چرداول اراضی پچی کبود هلیلان
۱۶ – آقای حاجی احمد مرادی فرزند حسن ششدانگ یک قطعه زمین زراعی آبی به مساحت۲۲۱۸۸/۷۳ متر مربع پلاک ۵۴۹ از ۱۳۷ اصلی واقع در شهرستان چرداول اراضی سامان هلیلان
۱۷ – آقای حاجی احمد مرادی فرزند حسن ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی دیم به مساحت۴۴۹۲/۷۵ مربع پلاک ۵۵۰ از ۱۳۷ اصلی واقع در شهرستان چرداول اراضی سامان هلیلان
۱۸ – آقای حاجی احمد مرادی فرزند حسن شش دانگ یک قطعه زمین مزروعی آبی به مساحت۶۴۰۸/۷۹ متر مربع پلاک ۵۵۱ از ۱۳۷ اصلی واقع در شهرستان چرداول اراضی سامان هلیلان
۱۹ – آقای سعداله گل محمدی فرزند کرم ششدانگ یکباب ساختمان مسکونی به مساحت ۲۰۰ متر مربع پلاک ۱۲۲۹۰ از ۳۸۴ از ۲۰۴ اصلی واقع در شهرستان چرداول شهر شباب

آگهی تجدیدی

۱ – خانم نیم طلا احمدی فرد فرزند رستم ششدانگ یکباب ساختمان به مساحت۵۱۲/۷۶ متر مربع پلاک ۲۰۰۴۵ از ۲۰۵ اصلی واقع در شهرستان چرداول روستای زنجیره سفلی که در آگهی قبلی مساحت ملک اشتباها ۱۲/۷۶ متر مربع قید گردیده)
۲ – آقای برار خاص سیف فرزند خیراله مقدار دودانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۰۰۰۰ مترمربع پلاک ۶۰۵۶ از۲۰۴ اصلی واقع در شهرستان چرداول روستای بلاوه تره) در آگهی قبلی مساحت۱۵۱۳۶/۰۶ مترمربع قید گردیده لذا چنانچه اشخاص ذینفع به آراء اعلام شده اعتراض دارند میتوانند ظرف مدت دو ماه از تاریخ انتشار نوبت اولین آگهی و در روستاها پس از الصاق در محل اعتراض خود را به اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان چرداول تسلیم و رسید اخذ نمایند معترض باید ظرف یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل نماید و گواهی تقدیم دادخواست را به اداره ثبت محل تحویل دهد، در صورتی که اعتراض در موعد قانونی واصل نگردد و یا معترض دادخواستی را به دادگاه محل ارائه ننماید اداره ثبت مبادرت به صدور سند به نام متقاضیان را خواهد نمود، ضمناً صدور سند مالکیت مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نخواهد بود.
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۷/۲۳
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۸/۰۷

رضا حیدرزادی
رئیس ثبت اسناد و املاک شهرستان چرداول

فقدان مدرک تحصیلی (نوبت سوم)

مدرک فارغ التحصیلی اینجانب سیروس نامی فرزند اکبر به شماره ملی ۲۹۳۰۱۶۵۵۰۲ صادره از شاهین دژ در مقطع کارشناسی رشته مهندسی مکانیک صادره از واحد دانشگاهی آزاد بناب با شماره ۲۹۹۷۸ مفقود گردیده است و فاقد اعتبار می باشد. از یابنده تقاضا می شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد بناب به نشانی خیابان امام، بلوار لاله، مجتمع دانشگاه آزاد اسلامی بناب ارسال نمایند.(بناب)

فقدان مدرک تحصیلی (نوبت سوم)

مدرک فارغ التحصیلی اینجانب ایوب امینی یالقوز آغاجی فرزند حسن به شماره ملی ۲۸۵۱۵۷۹۹۳۲ صادره از سلماس در مقطع کارشناسی ارشد رشته روابط بین الملل صادره از واحد دانشگاهی آزاد بناب با شماره ۱۶۳۵۱۶۷ مفقود گردیده است و فاقد اعتبار می باشد. از یابنده تقاضا می شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد بناب به نشانی خیابان امام، بلوار لاله، مجتمع دانشگاه آزاد اسلامی بناب ارسال نمایند.(بناب)

برگه سبز سواری پژو ۴۰۵ مدل ۱۳۸۸ با شماره موتور ۱۲۴۸۸۲۱۹۷۴۱ و شماره شاسی NAAM۰۱CA۹AE۱۱۶۴۵۶ با شماره پلاک ۳۶۲د۴۲ایران ۶۱ به اسم آمین محمودی فرزند عبدالله مفقود شده است و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد. بانه – آمین محمودی

خوانندگان عزیز می‌توانند برای ارائه نظرات، پیشنهادات و انتقادات خود از طریق شماره تلفن ۷۷۶۴۴۴۰۹ با روابط عمومی روزنامه جمهوری اسلامی تماس حاصل نمایند

فقدان سند کمپانی

اینجانب پریسا باغبانی شیراز مالک خودرو سواری پژو آردی مدل ۱۳۸۴ به شماره شهربانی ۸۱۴ ل ۶۲ - ایران ۲۵ و شماره شاسی ۱۳۴۵۷۳۱۵ و شماره موتور ۱۱۷۸۴۰۵۴۹۸۳ بعلت فقدان اسناد فروش تقاضای رونوشت المثنی اسناد مذکور را نموده ام. لذا چنانچه هرکس ادعایی در مورد خودروی مذکور دارد ظرف ده روز به دفتر حقوقی سازمان فروش شرکت ایران خودرو واقع در کیلومتر ۱۴ تهران کرج شهرک پیکانشهر ساختمان سمند طبقه ۱ مراجعه نماید. بدیهی است پس از انقضای مهلت مزبور طبق ضوابط مقرر اقدام خواهد شد.(بناب)

برگ سبز خودرو سواری هاچ بک پژو ۲۰۷i TU۵-MT۵ مدل ۱۴۰۵ بشماره انتظامی ایران ۶۵-۸۴۸ ل ۶۸ و شماره موتور ۱۸۸B۰۱۳۷۴۳۰ و شماره شاسی NAARV۳H۵FTDR۹۵۹۹۸ بنام فاطمه کج کلاه مفقود گردیده وازدرجه اعتبارساقط می باشد. یزد

برگ سبز خودرو سواری پیکان تیپ ۱۶۰۰i مدل ۱۳۸۲ به رنگ سفید-روغنی به شماره پلاک ۱۹د۹۴۶ ایران۱۹ به شماره موتور ۱۱۲۸۲۰۱۴۱۱۰ به شماره شاسی ۸۲۴۹۴۵۸۴ بنام امیدعلی مرادی باشماره ملی ۳۸۳۸۶۰۱۱۲۲ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است. کرمانشاه

فقدان سند
سند کارخانه، تسلسل اسناد، کارت ماشین و برگ سبز کامیونت ون نیسان مدل۱۳۸۵ بشماره پلاک ۶۴۲ ع ۸۶ - ایران ۱۴ و شماره موتور ۳۴۷۳۴۸ همچنین شماره شاسی J۰۳۵۷۹۷ بنام رضا علیپور مفقود و فاقد اعتبار است. (بناب)

آگهی مفقودی
برگ سبز، سند کمپانی و کارت خودرو وانت مزدا ۲۰۰۰ کارا مدل ۱۴۰۱ به شماره انتظامی ۷۷۲ ص ۸۱_ایران ۱۳ و شماره موتور E۲P۳A۳۸۸۹ و شماره شاسی NAGP۲PC۳۱NA۶۰۲۳۹۴ به نام نرگس جمالی علی آبادی مفقود گردیده و فاقد اعتبار می باشد. رهنان

سندمالکیت(برگ سبز)
خودرو وانت پیکان مدل ۱۳۹۳ به شماره انتظامی ۷۲۷ل۳۱ایران۲۸ به شماره موتور ۱۱۸P۰۰۷۵۰۲۵ و شماره شاسی ۶۷۵۱۲۲ بنام اینجانب علی رحیمی مفقود گردیده واز درجه اعتبار ساقط است. ملایر

سند کمپانی موتور سیکلت احسان مدل ۱۴۰۳ رنگ گوجه ای به شماره پلاک ۸۵۹/۸۸۷۱۴ و شماره شاسی ۱۳۶۸۵ و شماره موتور ۱۴۱۶۳۵۶۹ به مالکیت آقای مسلم تیموری قلعه بالا مفقود شده و از درجه اعتبار ساقط می باشد. کاشمر

مفقودی
برگ سبزو کارت سواری پژو هاچ بک (پانوراما) تیپ ۲۰۷i TU۵ مدل ۱۴۰۱ به شماره پلاک ۲۱ایران۴۳۸ ط ۹۲ به شماره موتور ۱۷۸B۰۱۱۳۵۹۰ شماره شاسی NAAR۰۳FEXNJ۳۵۵۸۹۳ متعلق به سعید فسیحی مفقود و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

برگ سبز، سند کمپانی، کارت شناسایی و کارت سوخت خودرو سواری ام وی ام تیپ ۳۱۵H مدل ۱۳۹۱ برنگ سفید به شماره پلاک ۸۲ ایران ۳۱۷ ط ۴۶ و به شماره موتور MVM۴۷۷FJAA۰۰۳۷۱۸ و شاسی NATFBAMD۶C۱۰۰۳۲۳۸ متعلق به ساناز کیماسی سلخوری مفقود و از درجه اعتبار ساقط می باشد. (تنکابن)